

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องระดับความต้องของเนื้อหาของแบบสອบวัดผลสัมฤทธิ์ วิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษา ระดับความต้องของเนื้อหาของแบบสອบวัดผลสัมฤทธิ์ วิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร และมีวัตถุประสงค์รองเพื่อศึกษาสภาพความ สัมพันธ์ระหว่างความต้องของเนื้อหาของแบบสອบ และความรู้ทางระเบียนการประเมินผล การศึกษาของกรรมการสร้างแบบสອบ ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้แยกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นการเสนอผลการวิเคราะห์เชิงบรรยายของข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับ ภูมิหลัง และความรู้ทางระเบียนการประเมินผลการศึกษาของกรรมการสร้างแบบสອบ และ ผลการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับวิธีคำนวณการสร้างแบบสອบของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ผู้อ่านผลการวิจัยได้มีความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของกลุ่มตัวอย่าง ประชากรของกรรมการสร้างแบบสອบ และวิธีคำนวณการสร้างแบบสອบ

ตอนที่ 2 เป็นการเสนอผลการวิเคราะห์เนื้อหาของหลักสูตรที่ควรวัด และผลการ วิเคราะห์ระดับความต้องของเนื้อหาของแบบสອบ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หลักของการวิจัย

ตอนที่ 3 เป็นการเสนอผลการวิเคราะห์สภาพความสัมพันธ์ระหว่างความต้องของ เนื้อหาของแบบสອบ และความรู้ทางระเบียนการประเมินผลการศึกษาของกรรมการสร้าง แบบสອบ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์รองของการวิจัย

ตอนที่ 4 เป็นผลการวิเคราะห์เพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างความ ต้องของเนื้อหาของแบบสອบ และวิธีคำนวณการสร้างแบบสອบ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

1.1 ภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างประชากกรของกรรมการสร้างแบบสอบ

จากแบบวัดความรู้ทางการวัด และประเมินผลการศึกษา ตอนที่ 1

พบว่า ผู้สร้างแบบสอบของโรงเรียนลังกังคกุง เทพมานนคร จำนวน 43 คน ที่ศึกษา ส่วนใหญ่ปะสอบการณ์ในการสอนคณิตศาสตร์ ในระดับประถมศึกษา 6 ปี ถึง 10 ปี (ร้อยละ 34.89) ส่วนใหญ่ปะสอบการณ์ในการสอนคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 มาแล้ว เป็นเวลา 1 ปี ถึง 3 ปี (ร้อยละ 51.17) ส่วนใหญ่เคยทำงานด้านการวัดผลการศึกษาให้กลุ่มโรงเรียน (ร้อยละ 86.05) และส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 67.45) ในด้านประสบการณ์ด้านการเรียนและการอบรมการวัดผลการศึกษาของกรรมการสร้างแบบ สอบที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พมวารอยละ 18.60 เคยอบรมการวัดผลการศึกษาหลักสูตร 3 – 6 เดือน ร้อยละ 58.15 เคยอบรมการวัดผลการศึกษาหลักสูตร 10 วัน ร้อยละ 9.30 เคยเรียนเป็นวิชาเอกหรือวิชาโท ร้อยละ 69.78 เคยเรียนเป็นวิชาบังคับ และร้อยละ 6.97 ไม่เคยเรียนหรืออบรมการวัดผลการศึกษา รายละเอียดของผลการวิเคราะห์ภูมิหลัง แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกรรมการสร้างแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามภูมิหลัง

ภูมิหลัง	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์การสอนคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา		
1 ปี - 5 ปี	9	20.93
6 ปี - 10 ปี	15	34.89
11 ปี - 15 ปี	6	13.95
16 ปี - 20 ปี	9	20.93
มากกว่า 20 ปี	4	9.30
ประสบการณ์การสอนคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4		
ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521		
ไม่เคย	9	20.93
1 ปี - 3 ปี	22	51.17
4 ปี - 6 ปี	12	27.91
เคยทำงานค้านการวัดผลการศึกษาให้กลุ่มโรงเรียน		
ไม่เคย	6	13.95
เคย	37	80.05
ภูมิทางการศึกษา		
ปักศ.	5	11.63
ปักศ.สูง	8	18.60
บริษัทฯ	29	67.45
สูงกว่าบริษัทฯ	1	2.32
การเรียนและการอบรมการวัดผลการศึกษา		
ไม่เคย	3	6.97
เคยอบรมหลักสูตร 10 วัน	25	58.15
เคยอบรมหลักสูตร 3 - 6 เดือน	8	18.60
เคยเรียนเป็นวิชาเอกหรือวิชาโท	4	9.30
เคยเรียนเป็นวิชาบังคับ	30	69.78

1.2 ความรู้ทางระเบียนการประเมินผลการศึกษาของกรรมการสร้างแบบสอบถาม

จากการวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากการวัดความรู้ทางระเบียนการประเมินผลการศึกษา ตอนที่ 2 โดยใช้เกณฑ์ในการแบ่งระดับคะแนนความรู้ทางระเบียนการประเมินผลการศึกษา คั่งนี้ คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 20 ของคะแนนเต็ม จัดอยู่ในระดับต่ำ คะแนนระหว่างร้อยละ 21 ถึง ร้อยละ 79 จัดอยู่ในระดับปานกลาง และคะแนนสูงกว่าร้อยละ 80 จัดอยู่ในระดับสูง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า

1.2.1 ความรู้ค้านการคัดเลือกข้อสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์

กรรมการสร้างแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรในการวิจัยมีค่ามัชณิคเลขคณิตของคะแนนความรู้ค้านการคัดเลือกข้อสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ เป็น 10.12 คะแนน จากคะแนนเต็ม 16 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 63.25 ของคะแนนเต็ม มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 2.817 คะแนน และเมื่อสร้างช่วงความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ของค่ามัชณิคเลขคณิตของคะแนนความรู้ค้านการคัดเลือกข้อสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ พบว่า ช่วงความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 8.93 ถึง 11.31 คะแนน ซึ่งหมายความว่า ด้วยความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความรู้เฉลี่ยค้านการคัดเลือกข้อสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของกรรมการสร้างแบบสอบถามวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มีค่าอยู่ระหว่าง 8.95 ถึง 11.31 คะแนน ซึ่งจัดอยู่ในระดับปานกลาง

1.2.2 ความรู้ค้านการวัดและประเมินผลปลายปี ตามหลักสูตรประถมศึกษา

พุทธศักราช 2521

กรรมการสร้างแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรในการวิจัยมีค่ามัชณิคเลขคณิตของคะแนนความรู้ค้านการวัดและประเมินผลปลายปี ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 เป็น 5.23 คะแนน จากคะแนนเต็ม 8 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 65.38 ของคะแนนเต็ม มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.967 คะแนน และเมื่อสร้างช่วงความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ของค่ามัชณิคเลขคณิตของคะแนนความรู้ค้านการวัดและประเมินผลปลายปี ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 พบว่า ช่วงความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 4.82 ถึง 5.64 ซึ่งหมายความว่า ความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความรู้เฉลี่ยค้านการวัดและประเมินผลปลายปี ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของกรรมการสร้างแบบสอบถามวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

มีค่าอยู่ระหว่าง 4.82 ถึง 5.64 คะแนน ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับปานกลาง

1.2.3 ความรู้ด้านการวางแผนสร้างแบบสอบถามในชั้นเรียน

กรรมการสร้างแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรในการวิจัย

ครั้งนี้มีความซับซ้อนเลขคณิตของคะแนนความรู้ด้านการวางแผนสร้างแบบสอบถามในชั้นเรียนเป็น

10.67 คะแนน จากคะแนนเต็ม 13 คะแนน คิดเป็นรอยละ 82.08 ของคะแนนเต็ม นี่ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.965 คะแนน และเมื่อสร้างช่วงความเชื่อมัน 95

เบอร์เซนต์ ของความซับซ้อนเลขคณิตของคะแนนความรู้ด้านการวางแผนสร้างแบบสอบถามในชั้นเรียน พบว่า ช่วงความเชื่อมันอยู่ระหว่าง 10.26 ถึง 11.08 คะแนน ซึ่งหมายความว่า ความเชื่อมัน 95 เบอร์เซนต์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความรู้เฉลี่ยค่านการวางแผนสร้างแบบสอบถามในชั้นเรียนของกรรมการสร้างแบบสอบถามวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มีค่าอยู่ระหว่าง 10.26 ถึง 11.08 คะแนน จัดว่าอยู่ในระดับสูง

1.3 วิธีดำเนินการสร้างแบบสอบถามของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

จากการวิเคราะห์เนื้อหาของบันทึกการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างประชากรของกรรมการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับวิธีดำเนินการสร้างแบบสอบถามวัดผลลัมภ์วิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าโรงเรียนในแต่ละเขตใช้แบบสอบถามเดียวกัน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์เนื้อหาดังนี้

1.3.1 ในด้านคุณภาพของการสอบถาม ทุกเขตมีคุณภาพในการสอบถาม เมื่อนักศึกษา มีคุณภาพเพื่อมุ่งวัดพฤติกรรมด้านทักษะ ด้านความรู้ความเข้าใจ และด้านการแก้ไขข้อปัญหา โดยเนื้อหาวิชาที่นำมาสร้างแบบสอบถามเป็นเนื้อหาในภาคที่หนึ่ง รอยละ 20 และเนื้อหาในภาคที่สอง รอยละ 80 และมีคุณภาพว่าผลการสอบถามที่ได้จะนำไปใช้ในการตัดสินผลการเรียน และเปรียบเทียบผลการเรียนระหว่างโรงเรียน

1.3.2 ในด้านการเขียนข้อสอบ พบทุกเขตตอบหมายให้ครุยส์สอน เป็นผู้เขียนข้อสอบโดยเขตส่วนใหญ่บนหมายให้ครุยส์สอนหลายคนเป็นผู้เขียนข้อสอบรวมกัน (รอยละ 87.50) สำหรับหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดจำนวนข้อในแต่ละเนื้อหาและพฤติกรรมในการเขียนข้อสอบนั้น มี 2 หลักเกณฑ์ คือ กำหนดความความคิดเห็นของผู้เขียนโดยคำนึงถึงความสำคัญ ความมากน้อยของเนื้อหา และตารางวิเคราะห์ที่คุณประสัมพันของสำนักการศึกษา

(ร้อยละ 62.50) และการกำหนดความต่างวิเคราะห์หลักสูตรที่ขาดหรือกรรมการกำหนดขึ้น (ร้อยละ 37.50)

1.3.3 ในค่านการคัดเลือกขอสอบพบฯ เขตส่วนใหญ่การคัดเลือกขอสอบ
(ร้อยละ 70.83) ในจำนวนเขตที่มีการคัดเลือกขอสอบนี้ส่วนใหญ่มอบหมายให้กรรมการ
ซึ่งเป็นครูในโรงเรียนประถมศึกษาเป็นผู้คัดเลือก (ร้อยละ 54.17) สำหรับหลักเกณฑ์
ที่ใช้ในการกำหนดจำนวนขอในแต่ละ เนื้อหาและพฤติกรรม ในการคัดเลือกขอสอบนั้น มี
2 หลักเกณฑ์ คือ กำหนดตามความคิดเห็นของผู้คัดเลือกโดยยึดความสำคัญความมากน้อย
ของเนื้อหา และตารางวิเคราะห์ทุกประสังค์ของสำนักการศึกษา (ร้อยละ 35.29)

และกำหนดความควรระวังวิเคราะห์หลักสูตรที่เข้า หรือกรรมการกำหนดขึ้น (รายละเอียด 64.71)

รายละเอียดของผลการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับวิธีคำนวณการสร้างแบบสอบถามทั่วไปในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนชั่วโมงและรายละเอียดตามวิธีการสร้างแบบสอบ

ขั้นตอน	รายละเอียดในแต่ละ ขั้นตอน	วิธีดำเนินการ	จำนวน ชั่วโมง	ร้อยละ
1. จุดประสงค์ในการสอบ	1.1 พฤติกรรมที่ต้องการวัด 1.2 เนื้อหาที่วัด 1.3 การนำผลไปใช้	ทักษะ ความรู้ความเข้าใจ การแก้โจทย์ ปัญหา อยู่ในภาคศนุนด์ร้อยละ 20 ภาคปลายร้อยละ 80 ตัดสินผลการเรียนและเปรียบ เทียบผลการเรียนระหว่าง โรงเรียน	24 24 24	100 100 100
2. การเขียนข้อสอบ	2.1 ผู้เขียนข้อสอบ 2.2 หลักเกณฑ์ใช้ใน การกำหนดจำนวน ข้อในแต่ละเนื้อหา และพฤติกรรม	2.1.1 ครูผู้สอนหลายคนที่ ได้วัฒนกอบหมาย 2.1.2 ครูผู้สอนหนึ่งคนที่ได้ รับนักหมาย 2.2.1 ตามความคิดเห็นของ ผู้เขียนโดยมีความสำคัญความ มากน้อยของ เนื้อหาและตาราง วิเคราะห์ของสำนักการศึกษา 2.2.2 ตามตารางวิเคราะห์ หลักสูตรที่เขียนหรือกรรมการ กำหนดขึ้น	21 3 15 9	87.50 12.50 62.50 37.50
3. การคัดเลือกข้อสอบ	3.1 ผู้คัดเลือก	3.1.1 ผู้เขียนคัดเลือกเอง 3.1.2 ผู้เขียนและกรรมการ ท่านอื่น ๆ 3.1.3 กรรมการที่ได้วัฒน นักหมาย 3.1.4 ไม่มีการคัดเลือก	2 2 13 7	8.33 8.33 54.17 29.17

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ขั้นตอน	รายละเอียดในแต่ละขั้นตอน	วิธีดำเนินการ	จำนวน เขต	ร้อยละ
3.2 หลักเกณฑ์ใช้ในการกำหนด จำนวนข้อในแต่ละเนื้อหา และพฤติกรรม	3.2.1 ตามความคิดเห็น ของผู้คิดเลือกโดยยึดความ สำคัญ ความมากน้อยของ เนื้อหา และตาราง วิเคราะห์จุดประสงค์ของ สำนักการศึกษา	3.2.1 ตามความคิดเห็น ของผู้คิดเลือกโดยยึดความ สำคัญ ความมากน้อยของ เนื้อหา และตาราง วิเคราะห์จุดประสงค์ของ สำนักการศึกษา	6	35.29
	3.2.2 ตารางการวิเคราะห์ หลักสูตรที่เขต หรือกรรมการ กำหนดขึ้น	3.2.2 ตารางการวิเคราะห์ หลักสูตรที่เขต หรือกรรมการ กำหนดขึ้น	11	64.71

ตอนที่ 2 สภาพความตรงของเนื้อหาของแบบสอบถาม

การวิเคราะห์สภาพความตรงของเนื้อหาของแบบสอบถามให้วิเคราะห์จากตัวนี้ว่าความลำเอียง
ของเนื้อหาของแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

1. ลักษณะจำนวนข้อกระทงที่ควรวัดตามหลักสูตร

จากการกำหนดนำ้นักความสำคัญของเนื้อหาที่ควรวัดตามหลักสูตรคณิตศาสตร์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ในรอบที่ 2 ให้นำ้นักความสำคัญที่ผู้ทรงคุณวุฒิกำหนด
มาหากำลังซ้อนเลขคณิตในแต่ละชุดของตารางวิเคราะห์เนื้อหา และคำนวณลักษณะในแต่ละชุด
แล้วปรับใหม่เนื้อหาในภาคเรียนที่ 1 ร้อยละ 20 และเนื้อหาในภาคเรียนที่ 2 ร้อยละ 80
ตามลักษณะเนื้อหาที่โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครทองกรวัต เพื่อเป็นเนื้อหาของหลักสูตรที่ควร
วัด ให้ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3. สัดส่วนจำนวนชื่อกระทงที่ควรรักษาหลักสูตร (ตามที่เก็บเงินจากผู้ทรงทุนฯ)

อุปประสงค์ที่ระบุใน ป.02/4	หดตัวรวมการรักษา	หดตัวรวมการรักษา			
		หักยงค์สกัฟฟาร์ด	ความรู้สึกความเจ็บปวด	ความรู้สึกความเจ็บปวด	ความรู้สึกความเจ็บปวด
1. เรียงลำดับจานวนจากมากไปจนน้อย และจากจานวนน้อยไปจนนามากได้	0.005	0.005	0.000	0.010	
2. อ่านและเขียนบันทึกที่ หมายถือให้สัมภาระน้ำหนา เก็งที่หนังสือราชการ ปัญหาด้านภาษา ศรีสัคคีภาษา	0.008	0.005	0.000	0.013	
3. ท่าใจหยุดหายใจเพื่อการหายใจ และลุ่งลงในที่เป็นประกายสีม่วงกษัตริย์ เพื่อหายใจอย่างไร	0.009	0.010	0.013	0.032	
4. ท่าใจหยุดหายใจเพื่อการหายใจ หรือนั่นนักให้	0.004	0.009	0.011	0.024	
5. บอกให้ร้าวเส้นทางบรรณาธิการเดินทางที่อยู่ในบันทึก	0.004	0.010	0.000	0.014	
6. สร้างรูปปั้นก้อนไม้	0.006	0.006	0.000	0.012	
7. ใช้ปากเป็นเครื่องประดับรักษาความเรียบง่ายหรือการไว้	0.004	0.003	0.001	0.008	
8. อ่านแผนที่อย่างไร แผนภูมิแท่ง ตาราง และเขียนแผนที่อย่างไร	0.009	0.013	0.005	0.027	
9. ท่าใจหยุดหายใจความยารา หรือระฆังหายใจ	0.005	0.008	0.010	0.023	
10. ท่าใจหยุดหายใจ หาร ระยะทาง	0.012	0.012	0.013	0.037	
11. หัวคนที่รู้สึกไม่ดีในบันทึกความรู้สึกที่ก้าวหน้าความพยายามของตัวเองให้ไว้	0.019	0.031	0.025	0.075	
12. ท่าใจหยุดหายใจสีม่วงกษัตริย์ และใจหยุดหายใจการคุณเพื่อส่วนกันจานวนเดือนไม้	0.033	0.034	0.051	0.118	
13. ท่าใจหยุดหายใจ สนใจ สนใจ กิจกรรมการเรียนรู้	0.016	0.025	0.046	0.087	
14. ท่าบันทึก อ่าน และเขียน แผนภูมิแท่งให้เข้ากับตาราง ราชจักรส่วนตัว และครอบครัวไว้	0.013	0.027	0.021	0.061	
15. ท่าใจหยุดหายใจ และใจหยุดหายใจการสูญเสีย ภาระไว้	0.031	0.034	0.056	0.121	
16. ท่าใจหยุดหายใจเพื่อการเวลาไว้	0.016	0.025	0.031	0.072	
17. อ่านตารางเวลา หรือแผนภูมิเวลาไว้	0.016	0.030	0.012	0.058	
18. อ่าน และเขียนหนังสือใหม่ที่กำลังแน่นไว้	0.016	0.025	0.015	0.056	
19. เปรียบเทียบที่หันนิยมหนึ่งท่าแพ้หนึ่งส่องจันวน และใช้เครื่องหมาย = หรือ ≠ หรือ > หรือ < และกราฟเปรียบเทียบที่หัน	0.018	0.027	0.003	0.048	
20. ท่าใจหยุดหายใจอีกด้วย	0.047	0.031	0.046	0.104	

จากตารางที่ 3 พนักงานใช้ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในการหลักสูตรและการสอน คณิตศาสตร์ เป็นเกณฑ์ ในการกำหนดค่าน้ำหนักความสำคัญของ เนื้อหาของหลักสูตรที่ควรรักใน การสอบวัดผลสัมฤทธิ์ปลายปี ภาคความรู้วิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในยิค จุดประสงค์ทั่วไปใน ป.02/4 ค่าลักษณะจำนวนข้อกระทงที่ควรรักมีค่าอยู่ระหว่าง .008 ถึง .121 โดยจุดประสงค์ที่ 7 (ใช้รูปเรขาคณิตประดิษฐ์ลากลายและภาพ) มีค่าลักษณะ จำนวนข้อกระทงที่ควรรักค่าที่สูด และจุดประสงค์ที่ 15 (ทำโจทย์ระคน และใจไทยปัญหา การคูณ การหาร) มีค่าลักษณะจำนวนข้อกระทงที่รักสูงที่สุด

ในยิคพฤติกรรมการรัก พนักงาน พฤติกรรมการรัก ค่านความรู้ ความเข้าใจ ทางคณิตศาสตร์ มีค่าลักษณะจำนวนข้อกระทงที่ควรรักสูงที่สุด (0.370) รองลงมา คือ พฤติกรรมการรักค่านความรู้ ความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา (0.359) และ พฤติกรรมการรักค่านักจะทางคณิตศาสตร์ (0.271) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในแต่ละชุดของตารางวิเคราะห์หลักสูตร พนักงาน ค่าลักษณะ จำนวนข้อกระทงที่ควรรักมีค่าอยู่ระหว่าง .000 ถึง .056 โดยจุดประสงค์ที่ 15 (ทำโจทย์ระคน และใจไทยปัญหาการคูณ การหาร) ในพฤติกรรมการรักค่านความรู้ ความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา มีค่าลักษณะจำนวนข้อกระทงที่ควรรักสูงที่สุด และมี เนื้อหาที่ไม่มีข้อกระทงที่ควรรัก 4 เนื้อหา คือ จุดประสงค์ที่ 1 (เรียงลำดับจำนวน จากมากไปจำนวนน้อย และจากจำนวนน้อยไปจำนวนมาก) จุดประสงค์ที่ 2 (อ่านและ เขียนบันเลขที่ หมายเลขอหรัฟท์ ทะเบียนพาหนะ เลขที่หนังสือราชการ บี พุทธศักราช คริสตศักราช) จุดประสงค์ที่ 5 (บอกได้ว่าเดินตรงบนระนาบเดียวกันคู่ใด ขนาดกัน) และจุดประสงค์ที่ 6 (สร้างรูปวงกลม) ในพฤติกรรมการรักค่านความรู้ ความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา

2.2 ผลการวิเคราะห์ค่านิรภัยความจำ เอียงของเนื้อหาของแบบสอบ

2.2.1 ค่านิรภัยความจำ เอียงของเนื้อหาของแบบสอบในแต่ละจุดประสงค์

ในส่วนนี้ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นค่าค่านิรภัยความจำ เอียงของ เนื้อหาในแต่ละจุดประสงค์ของแบบสอบของแต่ละเขต โดยคำนวณค่ามัธยมเลขคณิต ส่วน เบียงแบบมาตรฐาน และช่วงความเชื่อมั่นของมัธยมเลขคณิต ของค่านิรภัยความจำ เอียงของ เนื้อหาในแต่ละจุดประสงค์ โดยกำหนดความหมายของช่วงความเชื่อมั่น คังนี้

- ถ้าช่วงความเชื่อมั่นอยู่ทางลบ หมายความว่า แบบสอบถามมีความลำเอียงของเนื้อหาใน
จุดประสงค์นั้นแบบอย่างไป
- ถ้าช่วงความเชื่อมั่นคุณคุณย์ หมายความว่า แบบสอบถามไม่มี หรือเกือบไม่มีความลำเอียง
ของเนื้อหาในจุดประสงค์นั้น
- ถ้าช่วงความเชื่อมั่นอยู่ทางบวก หมายความว่า แบบสอบถามมีความลำเอียงของเนื้อหาใน
จุดประสงค์นั้น แบบมากไป
- ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ แสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ห้ามเข้มเกณฑ์ค่าความเชื่อมั่นมากครรุณ ช่วงการเปลี่ยนผ่านของมัลติเมเตอร์และของอัตราความคล่องตัวของเครื่องห้านาฬิกาในแต่ละฤดูอากาศที่
และความหมายของช่วงความเชื่อมั่น

อุปกรณ์ที่ห้ามใน ป.02/4	มัลติเมเตอร์ อากาศที่	ช่วงเชื่อมั่น มาตรฐาน 95%	ช่วงความคล่องตัว ของเครื่องห้านาฬิกา
1. เวียงค่ายที่งานจากมาไปงานน้อย แต่จากงานน้อยไปงานมากไป	0.041	0.020 (-0.003, 0.019)	ล้าเอียงแบบมากไป
2. อ่านและเขียนบันเลขที่ หน่วยเมตรไทยหักหง้าม เลขเดือนงานหนาแน่น เลขอั้นเสียงสื่อสารการ ปีกุหลาบ หัวหอกกระซิบ	-0.001	0.013 (-0.007, 0.005)	ไม่ค่าเอียง
3. ห้าใจที่มีภูษาด้วยความน้ำใจ เป็นประกายสีฟ้า กะหานหัวใจให้เป็นประกายสีฟ้า กะหานหัวใจให้	0.033	0.036 (-0.019, 0.047)	ล้าเอียงแบบมากไป
4. ห้าใจที่มีภูษาด้วยความน้ำใจ หรือบันทึกไว้	0.020	0.030 (-0.008, 0.032)	ล้าเอียงแบบมากไป
5. บลอกไปทาง เส้นทางนานาชาติยังคงต่อไปนานกัน	0.012	0.022 (-0.004, 0.020)	ห้าเอียงแบบมากไป
6. สร้างรูปปัจจุบันไว้	-0.004	0.010 (-0.006, 0.001)	ห้าเอียงแบบมาก
7. ใช้รูปเรขาคณิตประทศรุ่วคลายหรือภาพไว้	-0.008	0.000	ค่าเอียงแบบน้อยไป
8. อ่านแผนที่บุปผา แผนภูมิแห่ง ตาราง และเขียนแผนที่บุปผา แผนภูมิแห่งไว้	-0.008	0.025 (-0.018, 0.002)	ไม่ค่าเอียง
9. ห้าใจที่มีภูษาความเยา หรือรำยทางไว้	0.005	0.025 (-0.005, 0.015)	ไม่ค่าเอียง
10. ห้าใจที่การคุณหาระเท่านไว้	0.082	0.060 (-0.057, 0.107)	ค่าเอียงแบบมากไป
11. ห้าเห็นที่รูปสีเหลืองมุมดูก็กวนหัวใจความเยาของค้านไว้ ไว้	0.026	0.024 (-0.036,-0.016)	ค่าเอียงแบบน้อยไป
12. ห้าใจที่ประโยชน์สีฟ้า กะหานหัวใจให้เป็นประกายสีฟ้า กะหานหัวใจให้	0.035	0.051 (-0.014,-0.056)	ค่าเอียงแบบมากไป
13. ห้าใจที่มีภูษาการบาก สน คุณ หารเกิดข่าวกับการเงินไว้	-0.027	0.035 (-0.041,-0.013)	ค่าเอียงแบบน้อยไป
14. หัวนันทึก อ่าน เลขเขียน แผนภูมิแห่งเกื้อราบราบทับ ราดจารื้อสำนัก แกะห้องหัวไว้	-0.022	0.037 (-0.039,-0.005)	ค่าเอียงแบบน้อยไป
15. ห้าใจที่รำย แผนที่บุปผา การหารไว้	-0.024	0.038 (-0.041,-0.007)	ห้าเอียงแบบน้อยไป
16. ห้าใจที่มีภูษาด้วยสัญญาไว้	0.013	0.031 (-0.001,-0.025)	ห้าเอียงแบบมากไป
17. อ่านตารางเวลา หรือแผนภูมิเวลาไว้	-0.034	0.028 (-0.046,-0.022)	ห้าเอียงแบบน้อยไป
18. อ่าน ทดสอบหนึ่งหนึ่งคำเพียงไว้	-0.033	0.022 (-0.041,-0.025)	ห้าเอียงแบบน้อยไป
19. เว็บไซต์ที่อยู่ห้าห้องหนึ่งก้าวแผนที่ของงาน และใช้เครื่องหมาย = หรือ ≠ หรือ > หรือ < แสดงความปริมาณที่บันไว้	-0.020	0.028 (-0.032,-0.008)	ห้าเอียงแบบน้อยไป
20. ห้าใจที่มีภูษาอ่อนโยนไว้	-0.014	0.025 (-0.024,-0.004)	ห้าเอียงแบบน้อยไป

จากการที่ 4 พย়া มีจุดประสงค์ 7 จุดประสงค์ที่มีค่าน้ำหนักเฉลี่ยคงที่ชนิดความลำเอียงของเนื้อหาในแต่ละจุดประสงค์เป็นอย่างน้อยคือ ในจุดประสงค์เหล่านี้แบบสอบถามมีความลำเอียงของเนื้อหาแบบมากไปหรือเกินไป แสดงว่า แบบสอบถามมีจำนวนข้อกระหงที่วัดจุดประสงค์เหล่านี้ มากกว่าที่ควรจะเป็น และในจุดประสงค์ที่ 7 จุดประสงค์ที่มี 5 จุดประสงค์ที่มีการเรียนการสอนในภาคเรียนที่ 1 โดยจุดประสงค์ที่ 10 (ทำโจทย์การคูณ หาร ระคน : จำนวนไม่เกิน 100) มีค่าน้ำหนักเฉลี่ยคงที่ชนิดความลำเอียงของเนื้อหาในแต่ละจุดประสงค์สูงที่สุดคือ 0.082 และมีช่วงความเชื่อมั่นของน้ำหนักเฉลี่ยคงที่ระหว่างความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ เป็น (0.057, 0.107)

จุดประสงค์ที่มีค่าน้ำหนักเฉลี่ยคงที่ชนิดความลำเอียงของเนื้อหาในแต่ละจุดประสงค์เป็น ลบ มี 9 จุดประสงค์ นั่นคือ ในจุดประสงค์เหล่านี้ แบบสอบถามมีความลำเอียงของเนื้อหาแบบน้อยไป หรือ หากไป แสดงว่า แบบสอบถามมีจำนวนข้อกระหงที่วัดจุดประสงค์เหล่านี้อยกว่าที่ควรจะเป็น และในจุดประสงค์ที่ 9 จุดประสงค์ที่ 8 จุดประสงค์ที่มีการเรียนการสอนในภาคเรียนที่ 2 โดยจุดประสงค์ที่ 11 (อ่านตารางหรือแผนภูมิเวลา) มีความลำเอียงของเนื้อหาในแต่ละจุดประสงค์ แบบน้อยไปหรือหากไปมากที่สุด โดยมีค่าน้ำหนักเฉลี่ยคงที่ เป็น -0.034 และมีช่วงความเชื่อมั่นของน้ำหนักเฉลี่ยคงที่ระหว่างความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ เป็น (-0.046, -0.022)

จุดประสงค์ที่ไม่มีหรือเกือบไม่มีความลำเอียงของเนื้อหาในแต่ละจุดประสงค์คือ 4 จุดประสงค์ ซึ่งแสดงว่าในจุดประสงค์เหล่านี้ แบบสอบถามมีจำนวนข้อกระหงตามที่ควรจะเป็น และในจุดประสงค์ที่ 4 จุดประสงค์ที่มีการเรียนการสอนในภาคเรียนที่ 1 คือ จุดประสงค์ที่ 2 (อ่านและเขียนบ้านเลขที่ หมายเลขอุตสาหกรรม ทะเบียนบ้านเลขที่หนังสือราชการ ปืนพูทธภักดี คริสตัลราช) จุดประสงค์ที่ 6 (สร้างรูปปั้นกลม) จุดประสงค์ที่ 8 (อ่านแผนรูปภาพ แผนภูมิแท่ง ตาราง และเขียนแผนรูปภาพ แผนภูมิแท่ง) และจุดประสงค์ที่ 9 (ทำโจทย์ปัญหา ความยาว หรือระยะทาง)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลถังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่า เมื่อพิจารณาในค่าน้ำหนักของจุดประสงค์ที่ระบุใน ป.02/4 และแบบสอบถามวัดผลลัมภุธี วิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนถังกล้ากรุงเทพมหานคร ขาดความตรงของเนื้อหา

2.2.2 คัชนีวัสดุความสำเร็จของเนื้อหาในแต่ละพฤติกรรม

ในส่วนนี้ข้อมูลที่นำมารวบรวมเป็นค่าคัชนีวัสดุความสำเร็จของ
เนื้อหาในแต่ละพฤติกรรมของแบบสอบถามแต่ละเขต โดยคำนวณค่าน้ำหนักเฉลี่ยนิติ ส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน และช่วงความเชื่อมั่นของมาร์กิม เฉลี่ยนิติ ของคัชนีวัสดุความสำเร็จ
ของเนื้อหาในแต่ละพฤติกรรม โดยกำหนดความหมายของช่วงความเชื่อมั่น คัชนี

ถ้าช่วงความเชื่อมั่นอยู่ทางบน หมายความว่า แบบสอบถามมีความสำเร็จของเนื้อหาใน
พฤติกรรมนี้แบบน้อยไป

ถ้าช่วงความเชื่อมั่นอยู่กลาง หมายความว่า แบบสอบถามไม่มีหรือเกือบไม่มีความสำเร็จ
ของเนื้อหาในพฤติกรรมนี้

ถ้าช่วงความเชื่อมั่นอยู่ทางล่าง หมายความว่า แบบสอบถามมีความสำเร็จของเนื้อหาใน
พฤติกรรมนี้แบบมากไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้แสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าน้ำหนักเฉลี่ยนิติ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและช่วงความเชื่อมั่นของมาร์กิม
เฉลี่ยนิติของค่าคัชนีวัสดุความสำเร็จของเนื้อหาในแต่ละพฤติกรรม และ^{***}
ความหมายของช่วงความเชื่อมั่น

พฤติกรรมการวัด	X	S.D.	ช่วงความเชื่อมั่น	ความหมายของ ช่วงความเชื่อมั่น
1. ทักษะทางคณิตศาสตร์	.123	.071	(.094, .152)	สำเร็จแบบมากไป
2. ความรู้ความเข้าใจทาง คณิตศาสตร์	- .137	.068	(-.166, -.108)	สำเร็จแบบน้อยไป
3. ความรู้ความสามารถ ในการแก้โจทย์ปัญหา	.004	.074	(-.027, .035)	ไม่สำเร็จ

จากตารางที่ 5 พบว่า ในพุทธิกรรมการวัดค่านักทักษะทางคณิตศาสตร์แบบส่วนมีค่ามัชฌิมเลขคณิตของค่านี้วัดความล้าเฉียงของเนื้อหาในแต่ละพุทธิกรรมเป็น 0.123 และช่วงความเชื่อมันของมัชฌิมเลขคณิตที่ระดับความเชื่อมัน 95 เปอร์เซนต์ เป็น (0.094, 0.152) นั่นคือแบบสอบถามมีความล้าเฉียงของเนื้อหาในพุทธิกรรมการวัดค่านักทักษะทางคณิตศาสตร์ แบบมากไป หรือเกินไป แสดงว่าแบบสอบถามมีจำนวนข้อกระทงที่วัดพุทธิกรรมการวัดค่านักทักษะทางคณิตศาสตร์ มากกว่าที่ควรเป็น นั่นคือในส่วนของแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์วิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่วัดพุทธิกรรมการวัดค่านักทักษะทางคณิตศาสตร์ ยังขาดความตรงของเนื้อหา

ในพุทธิกรรมการวัดค่านความรู้ ความเข้าใจทางคณิตศาสตร์ แบบสอบถามมีค่ามัชฌิมเลขคณิตของค่านี้วัดความล้าเฉียงของเนื้อหาในแต่ละพุทธิกรรมเป็น -0.137 และช่วงความเชื่อมันของมัชฌิมเลขคณิตที่ระดับความเชื่อมัน 95 เปอร์เซนต์ เป็น (-0.166, -0.108) นั่นคือ แบบสอบถามมีความล้าเฉียงของเนื้อหาในพุทธิกรรมการวัดค่านความรู้ความเข้าใจทางคณิตศาสตร์แบบน้อยไป หรือขาดไป แสดงว่าแบบสอบถามมีจำนวนข้อกระทงที่วัดพุทธิกรรมการวัดค่านความรู้ ความเข้าใจทางคณิตศาสตร์น้อยกว่าที่ควรเป็น นั่นคือในส่วนของแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์วิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่วัดพุทธิกรรมการวัดค่านความรู้ความเข้าใจทางคณิตศาสตร์ ยังขาดความตรงของเนื้อหา

ในพุทธิกรรมการวัดค่านความรู้ความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา แบบสอบถามมีค่ามัชฌิมเลขคณิตของค่านี้วัดความล้าเฉียงของเนื้อหาในแต่ละพุทธิกรรมเป็น 0.004 และช่วงความเชื่อมันของค่ามัชฌิมเลขคณิตที่ระดับความเชื่อมัน 95 เปอร์เซนต์ เป็น (-0.027, 0.035) นั่นคือแบบสอบถามไม่มีหรือเกือบไม่มีความล้าเฉียงของเนื้อหาในพุทธิกรรมการวัดค่านความรู้ความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา แสดงว่าแบบสอบถามมีจำนวนข้อกระทงที่วัดพุทธิกรรมการวัดค่านความรู้ความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาตามที่ควรเป็น นั่นคือในส่วนของแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์วิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่วัดพุทธิกรรมการวัดค่านความรู้ความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา มีความตรงของเนื้อหา

2.2.3 ค่านิวัติความล่าเอียงของเนื้อหาของแบบสอบหังฉบับ

ในการวิเคราะห์ค่านิวัติความล่าเอียงของเนื้อหาของแบบสอบหังฉบับ ไก้นำเฉพาะขนาดของความล่าเอียงของเนื้อหา (ไม่คิดเครื่องหมาย) มาทำการวิเคราะห์ โดยคำนวณรวมของขนาดของความล่าเอียงของเนื้อหาของแต่ละเชล พบว่าขนาดของความล่าเอียงของเนื้อหาของแบบสอบของแต่ละเชล มีค่าอยู่ระหว่าง 0.580 ถึง 1.276 โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 0.132 มีค่ามัชฌิมเลขคณิตเป็น 0.910 หรือมีความล่าเอียงเป็นร้อยละ 45.50 และมีช่วงความเชื่อมั่นของมัชฌิมเลขคณิตที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ เป็น (0.854 , 0.966) ดังนี้เมื่อวิเคราะห์แบบสอบหังฉบับพบว่าแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มีความล่าเอียงของเนื้อหา คือสัดส่วนจำนวนข้อกระทงที่วัดในแต่ละจุดประสงค์ที่ระบุใน ป.02/4 และพฤติกรรมการวัดไม่เป็นไปตามที่ควรจะเป็น และเนื่องจากระดับความล่าเอียงของเนื้อหาที่พนอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าความตรงของเนื้อหาของแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 2 นี้ แสดงให้เห็นว่าแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ขาดความตรงของเนื้อหา

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความตรงของเนื้อหาของแบบสอบ และความรู้ทางระเบียบการประเมินผลการศึกษาของกรรมการสร้างแบบสอบ

จากการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างขนาดของความล่าเอียงของเนื้อหาของแบบสอบ และคะแนนเฉลี่ยของความรู้ทางระเบียบการประเมินผลการศึกษาแต่ละค้านของกรรมการสร้างแบบสอบแต่ละเชล พบว่า

3.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างขนาดของความล่าเอียงของเนื้อหาของแบบสอบ กับคะแนนเฉลี่ยของความรู้ทางระเบียบการประเมินผลการศึกษาในค้านการคัดเลือกข้อสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ มีค่าเป็น -0.0224

3.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างขนาดของความล้ำเอียงของเนื้อหาของแบบสอบถาม กับคะแนนเฉลี่ยของความรู้ทางระเบียนการประเมินผลการศึกษาในด้านการประเมินผลปลายปีตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 มีค่าเป็น 0.2576

3.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างขนาดของความล้ำเอียงของเนื้อหาของแบบสอบถามกับคะแนนเฉลี่ยของความรู้ทางระเบียนการประเมินผลการศึกษาในด้านการวางแผนสร้างแบบสอบถามในชั้นเรียน มีค่าเป็น -0.2098

เมื่อทดสอบความนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แต่ละค่า พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทั้ง 3 ค่า ในนี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ $.05$ นั่นคือ ขนาดของความล้ำเอียงของเนื้อหาของแบบสอบถามและความรู้ทางการวัดและประเมินผลการศึกษาแต่ละด้านของการสร้างแบบสอบถามไม่สัมพันธ์กัน ซึ่งกล่าวไกว่าในการศึกษาระดับนี้ ไม่สามารถยืนยันได้ว่าระดับของความต่างของเนื้อหาของแบบสอบถาม และความรู้ทางระเบียนการประเมินผลการศึกษาแต่ละด้านของกรรมการสร้างแบบสอบถามมีความสัมพันธ์กัน

นอกจากนี้เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของความล้ำเอียงของเนื้อหาของแบบสอบถาม กับความรู้ทางการวัดและประเมินผลการศึกษาทั้ง 3 ด้านต่อไป โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคุณ พบว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณระหว่างขนาดของความล้ำเอียงของเนื้อหาของแบบสอบถามกับคะแนนความรู้ทางระเบียนการประเมินผลการศึกษาทั้ง 3 ด้าน ให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณเป็น 0.3359 ซึ่งในนี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ $.05$ นั่นคือจากการศึกษาระดับนี้ไม่พบว่าความรู้ทางระเบียนการประเมินผลการศึกษาทั้ง 3 ด้าน รวมกันอธิบายขนาดของความล้ำเอียงของเนื้อหาของแบบสอบถามหรือกล่าวไกว่า ไม่พบว่าความรู้ทางระเบียนการประเมินผลการศึกษาทั้ง 3 ด้าน รวมกัน อธิบายระดับของความต่างของเนื้อหาของแบบสอบถาม

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความต่างของเนื้อหาของแบบสอบถามและวิธีการดำเนินการสร้างแบบสอบถาม

เนื่องจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีดำเนินการสร้างแบบสอบถามวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เอื้ออำนวย

ให้สามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความทรงของเนื้อหาของแบบสอบ และวิธีคำนีน การสร้างแบบสอบของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ในการวิเคราะห์ข้อมูลจึงได้ วิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความทรงของเนื้อหาของแบบสอบและวิธีคำนีน การสร้างแบบสอบของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยการคำนวณค่าลัมป์ประสิทธิ์สัมพันธ์แบบพอยท์ ไปชีเรียล ระหว่างขนาดของความล้าเอียงของเนื้อหาของแบบสอบ และวิธีคำนีน การสร้างแบบสอบ โดยแยกศึกษาในแต่ละชั้นตอน คั้งนี้

ตารางที่ 6 วิธีคำนีน การสร้างแบบสอบแต่ละชั้นตอน ทางเลือกที่เกิดขึ้นในแต่ละชั้นตอน และค่าลัมป์ประสิทธิ์สัมพันธ์แบบพอยท์ ไปชีเรียล ระหว่างขนาดของความล้าเอียงของเนื้อหาของแบบสอบ และวิธีคำนีน การสร้างแบบสอบในแต่ละชั้นตอน

วิธีคำนีน การสร้างแบบสอบ ในแต่ละชั้นตอน	ทางเลือกที่เกิดขึ้นในแต่ละชั้นตอน	r_{pb}
1. จำนวนของผู้เขียนข้อสอบ	ผู้สอนหนึ่งคน หรือ บุคลากรหลายคน	.010
2. การคัดเลือกข้อสอบ	ไม่มีการคัดเลือก หรือ มีการคัดเลือก	- .362
3. การกำหนดคัดส่วนจำนวนข้อ ในการเขียนข้อสอบ	ไม่มีการกำหนดคัดส่วน หรือ มีการกำหนดคัดส่วน จำนวนข้อ จำนวนข้อ	.085
4. การกำหนดคัดส่วนจำนวนข้อ ในการคัดเลือกข้อสอบ	ไม่มีการกำหนดคัดส่วน หรือ มีการกำหนดคัดส่วน จำนวนข้อ จำนวนข้อ	.008

หมายเหตุ r_{pb} หมายถึง ค่าลัมป์ประสิทธิ์สัมพันธ์แบบพอยท์ ไปชีเรียล ระหว่างขนาดของความล้าเอียงของเนื้อหาของแบบสอบ กับ
วิธีคำนีน การสร้างแบบสอบในแต่ละชั้นตอน

จากตารางที่ 6 พิพิธ คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างขนาดของความจำเอียงของเนื้อหาของแบบสอบ และจำนวนของผู้เขียนข้อสอบ (ผู้สอนที่engคณหรือบุคลากรสอน) มีค่าเป็น .010 คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างขนาดของความจำเอียงของเนื้อหาของแบบสอบ และการคัดเลือกข้อสอบ (ไม่มีการคัดเลือก หรือ มีการคัดเลือก) มีค่าเป็น -.362 คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างขนาดของความจำเอียงของเนื้อหาของแบบสอบ และการกำหนดคัดส่วนจำนวนข้อในการเขียนข้อสอบ (ไม่มีการกำหนดคัดส่วนจำนวนข้อ หรือ มีการกำหนดคัดส่วนจำนวนข้อ) มีค่าเป็น .085 และคำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างขนาดของความจำเอียงของเนื้อหาของแบบสอบ และการกำหนดคัดส่วนจำนวนข้อสอบ (ไม่มีการกำหนดคัดส่วนจำนวนข้อ หรือ มีการกำหนดคัดส่วนจำนวนข้อ) มีค่าเป็น .008 และเมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติพบว่าคำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทั้ง 4 ค่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 นั้นคือ ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของความจำเอียงของเนื้อหา และวิธีคำนีนการสร้างแบบสอบในแต่ละชั้นตอน หรือ กล่าวว่าไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างระดับของความทรงของเนื้อหาของแบบสอบและวิธีคำนีน การสร้างแบบสอบในแต่ละชั้นตอน